

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 15C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114205716
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Slobodníková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114205716.8

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci v konaní o zníženie výživného na návrh navrhovateľa: G.. Š. O., A.. X.X.XXXX, W. Q. F. XX, O., proti: P.. L. O., A.. XX.XX.XXXX, W. C. X, O., právne zastúpená JUDr. Zuzanou Semanovou, advokátkou so sídlom Garbiarska 5, Košice

rozhodol:

Konanie **zastavuje**.

Žiaden z účastníkov **nemá nárok** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.2.2014 a doplnený písomným podaním doručeným súdu dňa 23.4.2014 žiadal, aby súd znížil výživné, ktorým je povinný prispievať na výživu svojej dcéry zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne od 8.4.2013 do budúcnosti.

Svoj návrh dôvodil tým, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 8.4.2013, č.k. 13C/151/2009-374 mu bolo uložené prispievať na výživu dcéry sumou 200,- eur mesačne počnúc dňom 30.4.2009 do budúcnosti. Navrhovateľ uviedol, že je od 4.3.2013 dlhodobo práceneschopný. Dňom 5.3.2014 bol uznaný invalidným. Vzhľadom na to, že u neho došlo k podstatným zmenám, žiadal zníženie výživného.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 13C/151/2009 tunajší súd zistil, že P.. L. O. v postavení navrhovateľky žiadala, aby súd zaviazal jej otca prispievať na jej výživu sumou 200,- eur od podania návrhu, t.j. odo dňa 30.4.2009. Okresný súd Košice I vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 8.4.2013, č.k. 13C/151/2009-374, ktorým uložil G.. Š. O. povinnosť prispievať na výživu dcéry sumou 200,- eur mesačne, vždy do 15 -teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc od 30.4.2009. Dĺžné výživné za obdobie od 30.4.2009 do 31.3.2013 v sume 8.168,66 eur bol G.. Š. O. povinný uhradiť dcére do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O podanom odvolaní proti predmetnému rozsudku rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 25.2.2016, č.k. 7Co/46/2013-538 tak, že rozsudok potvrdil v napadnutom výroku o určení výživného za obdobie od 30.4.2009 do 30.6.2015. Rozsudok v napadnutých výrokoch o určení výživného za obdobie od 1.7.2015 do budúcnosti, dlžnom výživnom zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.4.2016.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť („procesné podmienky“).

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Ustanovenie § 230 CSP poriadku ustanovuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako navrhovatelia a v druhom nie). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne.

Podľa ust. § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

Citované ustanovenie § 159 CSP vyjadruje prekážku súdneho konania - litispendenciu - ktorá bráni tomu, aby prebiehalo na súde iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov (resp. sporové strany), rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. O totožnosť veci ide vtedy, ak je totožný predmet a základ uplatneného nároku a subjekty, vystupujúce v právnom vzťahu. O totožnosť účastníkov konania ide aj vtedy, ak účastníci v druhom konaní vystupujú v obrátených procesných rolách.

Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takomto prípade vždy konanie zastaví podľa citovaného ustanovenia § 161 ods. 2 CSP. V súlade so zákonom súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 8.4.2013, č.k. 13C/151/2009-374 tvorí prekážku veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata), pretože sa nepochybne jedná o tých istých účastníkov konania a toho istého predmetu konania, ktorý je daný totožným nárokom, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté (t.j. určenie výživného navrhovateľa na dcéru za obdobie od 30.4.2009 do 30.6.2015). Zároveň v konaní 13C/151/2009 sa rozhoduje o určení výživného za obdobie od 1.7.2015 do budúcnosti, dlžnom výživnom, nakoľko v tomto rozsahu odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Konanie vedené pod sp.zn. 13C/151/2009 začalo skôr ako konanie vedené pod sp.zn. 15C/91/2014.

Nakoľko ide o neodstrániteľnú prekážku, a to v časti určenia výživného navrhovateľa na dcéru za obdobie od 30.4.2009 do 30.6.2015 o prekážku rozhodnutej veci a v časti určenia výživného za obdobie od 1.7.2015 do budúcnosti o prekážku súdneho konania, súd na základe uvedených skutočností, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie zastavil.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 57 CMP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Vzhľadom na to, že žiaden z účastníkov si neuplatnil náhradu trov konania, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 2 písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. a) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha (§ 363 CSP).